

لگك اولياء در آمورش فرزندآن

بزرگترین کمکی که اولیا می -
توانند به فرزندان خود کنند
اینست که : به فرزندان خویش
قبلا " اجازه داده باشند که بدون
ترس و خجالت سئوالات خود را
باوالدین درمیان گذارند .

مخصوص مدارس ابتدائی

بازی از خصوصیات یک دوره خاص کودکی
نبوده بلکه در مراحل مختلف رشد افراد از آن
لذت می برند . از این روی در دوران نوجوانی
که فرزندان ما کلاسهای راهنمایی تحصیلی
را پشت سر می گذارند می توان از روش بازی
استفاده کرد . هرچند که بازیها در این
دوره با بازیهای دوران قبل از دبستان و یا
سنین دبستانی متفاوت است .

در دوران دبستانی بیشتر فعالیتهای آموزشی
صرف خواندن ، نوشتن و حساب کردن می شد

همانطور که در مقالات قبلی به اطلاع شما
خوانندگان گرامی رسید تجارب کودکان معمولا "
در بازی آنها خلاصه می شود . به عبارت دیگر
می توان بازی را جدی ترین کار کودکان محسوب
کرد . کودکان از طریق بازی وادار به تفکـر
تعقل ، درک رابطه ، کشف مطالب جدید و امثال
آن می شوند .

اخلاق مذهبی "آزمایشهای ساده فیزیکی" و "سرگرمیهای ریاضی" را در قلمرو علوم می‌توان نام برد. در سالهای اخیر کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان کتاب‌های مفیدی در رشته‌های مختلف برای کودکان و نوجوانان منتشر کرده است.

اولین کمک والدین به نوجوانان در دوره راهنمایی باید به این صورت باشد که فرزندان خود را با کتبی که برای نوجوانان تالیف شده آشنا نمایند.

برای بهره‌گیری بیشتر اولین کار اولیا باید این باشد که این کتب سودمند را به طرز مختلف تهیه و در دسترس فرزندان خویش قرار دهند. حتماً لازم نیست که این کتابها خریداری شود بلکه از طریق هماهنگی با کتابخانه‌های کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، کتابخانه‌های عمومی و کتابخانه مدرسه می‌توان این کتب را تهیه و در اختیار فرزندان گذاشت.

یکی از فعالیتهای انجمن اولیا و مربیان مدارس باید این باشد که فهرستی از کتب مفید برای نوجوانان تنظیم نماید سپس نسبت به تهیه و در اختیار گذاشتن این کتب مفید و مناسب اقدام نماید.

۲ - شوق نوجوانان به مطالعه

کار دوم اولیا اینست که کودکان و بچه‌ها خصوص نوجوانان خود را ترغیب کنند که به موازات مطالعه کتابهای درسی این قبیل کتب را به دقت مطالعه نمایند.

برای ترغیب و تشویق فرزندان به مطالعه کتب متنوع و غیر درسی بطرق مختلف می‌توان اقدام نمود. بعضی از اولیا با دادن جایزه

ولی در دوره راهنمایی تحصیلی نوجوان با رشته‌های مختلف علوم (ریاضی، فیزیک، شیمی، طبیعی، تاریخ، جغرافیا، ادب، هنر) آشنا می‌شود. این آشنائی با رشته‌های مختلف علوم از آن جهت در برنامه‌های تحصیلی دوره راهنمایی آمده که نوجوان پس از آشنائی با رشته‌های مختلف بر حسب علائق و استعدادهایی که دارد نسبت به انتخاب رشته تحصیلی و شغل آینده خود تصمیم بگیرد.

واما اولیا در این دوره به فرزندان خود دو صورت می‌تواند کمک کند:

۱ - کمک آموزشی

در این دوره بموازات تحصیلات رسمی باید فرزندان را به خواندن کتابهای مذهبی و علمی ترغیب کنیم. ولی باید بدانیم که نوجوانان در این دوره بحرانی از سن خود به کتابهای خاصی علاقه می‌ورزند. به عنوان مثال در ادبیات به کتابهایی رو می‌آورند که مطالب را به صورت داستان بیان کرده باشد. و اما در علوم به معماها و سرگرمیها علاقه مندند.

بنابراین باید در این سنین بیشتر مطالب مذهبی، ادبی، تاریخی، اجتماعی و... را در قالب داستان به نوجوانان ارائه دهیم و مطالب علمی را در قالب سرگرمیها، معماها و امثال آن تا باطبع ملون و کنجکاو کودک سازگار باشد.

خوشبختانه در این رابطه از دیر باز کتب مفیدی برای نوجوانان تدوین شده است که به عنوان مثال کتاب "داستان راسان" را در جهت

مادر) قسمتی از اوقات شبانه روز را به مطالعه کتب و مطالب مورد علاقه‌مان اختصاص دهیم تا فرزندانمان هم به ما تاسی جسته و کم کم به مطالعه عادت نمایند .

مساله دیگری که در ارتباط با مطالعه باید خاطر نشان ساخت اینست که وقتی صحبت از مطالعه می شود اغلب نوجوانان تصور می کنند که برای هر نوع مطالعه باید مکان و زمانی خاص اختصاص یابد . به عبارت دیگر همانطور که برای تحصیل در وقتی مشخصی به مطالعه

فرزندان خود را به مطالعه ترغیب می نمایند . بعضی از طریق موعظه و نصیحت و وعده ای از طریق ایجاد رقابت ، فرزندان خود را به مطالعه تشویق می نمایند . اما بعد از مدتی ممکن است به علل مختلف فرزندان ما به مطالعه رغبتی نشان ندهند که این بی اعتنائی به مطالعه اغلب می تواند معلول روش تشویق باشد . برای نتیجه گیری بیشتر و ترغیب بهتر فرزندانمان به مطالعه بهتر است سعی کنیم که خودمان سرمشق خوبی برای فرزندانمان باشیم .

می پردازد ، ممکن است از مطالعه نیز چنین تصویری داشته باشند که مطالعه باید در مکانی مناسب و زمانی خاص انجام پذیرد . اما اگر کودک ببیند که مادرش ضمن آشپزی و طبخ غذا از لحظه ها استفاده کرده و کتاب مسورد علاقه اش را مطالعه می کند و یا ببیند که پدرش در اتوبوس هنگامی که فاصله بین منزل و محل کارش را طی می کند به مطالعه می پردازد

به عبارت دیگر همانطور که در دیدن بعضی از برنامه های تلویزیونی و شنیدن بعضی از برنامه های رادیویی مثل اخبار و غیره عملاً شرکت کرده و علاقه نشان میدهیم خوبست که در مطالعه کتب هم سرمشق خوبی برای فرزندانمان باشیم . همانطور که پیامبر اسلام فرموده "اطلب العلم من المهد الى اللحد" - زگهواره تا گوردانش بجوی - باید خود ما (پدر و

با رشته های مختلف علوم و فنون آشنا شوند . آنها را تا آنجا که میسر است در مطالعه کتابهای مختلف تشویق نمائید تا فرزندان با رشته های مختلف تحصیلی آشنا شوند و بتوانند برابری استعدادها و علائق خود نسبت به انتخاب رشته تحصیلی توفیق یابند .

انتخاب رشته تحصیلی

مطلبی که باید والدین در نحوه کمک به فرزندان مورد توجه قرار دهند مسأله انتخاب رشته تحصیلی و ادامه تحصیل در آن رشته و بالاخره انتخاب شغل آینده می باشد .

در گذشته بدون توجه به تمایلات و علایق و استعدادها هرکسی به کار معینی مشغول می شد و در بعضی موارد افراد قدرت و یا حق انتخاب شغل نداشتند .

در روز گاران گذشته کودکی که از مادر متولد میشد اگر دختر بود در کنار مادر خویش و داخل منزل تعلیمات و فنون خاص خانه داری را فرا می گرفت و پس از سه بلوغ (گاهی اوقات قبل از بلوغ) بافردی که مورد نظر والدینش بود (بخصوص پدر) ازدواج میکرد . اما اگر مولود پسر بود پس از گذراندن دوران کودکی در کنار پدر و تحت نظر مستقیم او قرار می گرفت و برای جانشینی پدر در آینده تربیت می شد به عبارت دیگر بدون توجه به استعداد و علائق و تواناییهای لازم برای شغل مورد نظر پدرش آماده می شد .

اما در دوران اخیر به علل مختلف از جمله پیدایش مشاغل متعدد و توجه به مهارت های

لطفاً ورق بزنید

کودک هم یاد می گیرد که از اوقات بیکاری استفاده کرده در آن اوقات در هر جا که باشد به مطالعه بپردازد .

کمک دیگر اولیاء در سنین مدرسه راهنمایی باید از طریق بحث و مذاکره با نوجوانان و رفع گرفتارهای فکری و مشکلات علمی آنان باشد . در دوران نوجوانی هم مثل دوران کودکی سئوالات متعدد و گوناگونی در ذهن کودک بوجود می آید . این سئوالات ممکن است در زمینه های عقیدتی ، اجتماعی ، علمی و . . . باشد . بزرگترین کمکی که اولیاء می توانند به فرزندان خویش کنند اینست که به آنها قبلاً اجازه داده باشند بدون ترس و خجالت سئوالات خود را با والدین در میان بگذارند و بعد از آن اگر پاسخ صحیح سئوالات را میدانند با کمال خضوع و خشوع همراه با مهربانی و صبر و بردباری به فرزندان خویش جواب گویند و اگر جواب بعضی از سئوالات آنها را نمی دانند صادقانه موضوع را متذکر شده و قرار بگذارند که هر دو در جستجوی جواب باشند و هر کدام که به جواب رسیدند دیگری را نیز مطلع نمایند . بدین طریق فرزندانمان را می توانیم به بهترین وضعی به امر مطالعه ترغیب نمائیم . مسأله دیگری که باید متذکر شویم اینست که در سنین نوجوانی فرزندان ما باید با رشته های مختلف علوم آشنا شوند تا بعداً برابر با استعدادها و علائق خود بتوانند یکی از آن رشته ها را انتخاب کنند . البته درباره انتخاب شغل و علائق و استعدادها در آینده بحث می کنیم . اما آنچه که لازم است والدین در ارتباط با فرزندانمان ملحوظ داشته باشند اینست که سعی کنند در دوره راهنمایی تا آنجا که ممکن است فرزندان خود را تشویق کنند تا

نوجوانان برور کند .

در این دوره، تحصیلی علاوه بر علوم نوجوانان باید بارشته های صنعت، کشاورزی و خدمات آشنا شوند . از طرف دیگر در پايان دوره، راهنمائی باید نوجوانان را با دنیای مشاغل آشنا کرد ، تا نوجوان پس از کسب این اطلاعات و با توجه به علائق و توانائیها و امکانات خود بتواند رشته تحصیلی مناسبی انتخاب کرده در آینده به شغل مورد نظر خود دست یابد .

خاصی که برای هر شغل لازم است موجب شده که نوجوانان و جوانان ما برای رسیدن به شغل و حرفه مورد نظر مراحل مختلفی را طی کنند از طرف دیگر ثابت شده که شرط موفقیت در هر شغل بستگی به میزان علاقه، استعداد، توانائی و امکانات هر فرد دارد . لذا در بسیاری از کشورها دوره‌ای به نام دوره راهنمائی تحصیلی وضع شده است .

کمک اولیاد در این مرحله

اولیا باید اولاً " در طول دوره راهنمائی تحصیلی فرزندان خود را به آموختن دروس مختلف تشویق نمایند و در عین حال بایستی با دقت و ظرافت بر فرزندانشان نظاره گر باشند و غیر مستقیم متوجه علائق و استعداد های فرزندان در دروس مختلف باشند .

ثانیاً " به دلائل خاص اجتماعی و یا اقتصادی فرزندان خود را وادار به پذیرش و یا انصراف از شغل خاصی ننمایند .

تحصیل در دوره راهنمائی هدفیابی را دنبال می کند ، که یکی از مهمترین هدفها در این دوره شناخت علائق و استعداد های فردی دانش آموزان جهت هدایت و ارشاد آنان در رشته های مختلف تحصیلی است .

برای رسیدن به این هدف سعی می شود که نوجوانان از طریق دروس مختلف با رشته های تحصیلی مثل ، ادبیات ، ریاضیات ، هنر علوم طبیعی ، ریاضیهای خارجی و امثال آن آشنا شوند . آشنائی با دروس مختلف بیشتر بدان جهت است که علائق و استعداد های

ثانیا " اولیای محترم دانش آموزان در تمام دوران تحصیل در مدرسه راهنمایی باید فرزندانشان را بامشاغل گوناگون آشنا نمایند . هرپدری باید مزایا و معایب شغل خود و مشاغل دوستانش را برای فرزند خود بازگو نماید .

در صورت امکان فرزندش را عملاً " در جریان مشاغل گوناگون بگذارد ، بنابراین خوبست نوجوانان در دوره راهنمایی ضمن بازدید از کارخانه ها ، کارگاهها ، مزارع و بیمارستانها با مشاغل مختلف آشنا شوند و اولیای دانش آموزان بایستی ضمن همکاری با مربیان در اجرای برنامه های گردش علمی امکاناتی فراهم آورند .

رابعا " اولیاء باید با کمک و همکاری معلمان و مشاوران آگاه و باتوجه به علائق ، استعدادها و امکانات موجود ، فرزندانشان را در انتخاب رشته تحصیلی مناسب یاری نمایند .

یدا . . . جهانگرد

طبیعی را می شناسم که از معاینه و معالجه بیماران اکراه دارد . به علت سابقه دوستی یک روز موضوع را با آن طبیب در میان گذاشتم و علت تسامح او را در معالجه بیماران سئوال کردم . خیلی ساده و بی پرده گفت من طبابت را دوست نداشتم ولی در اثر اصرار و مراقبتهای پدرم به دانشکده پزشکی رفتم و باز به اصرار او این رشته را ادامه دادم و به ناچار دکتسر شدم ولی از دیدن بیمار خوشم نمی آید وبه عبارت ساده تر طبابت را دوست ندارم و با اینکه سالها در وزارت بهداشت کار کرده ام ، سعی می کنم که در قسمت درمان کمتر کار کنم روی همین اصل مشاغل اداری را برمشاغل درمانی ترجیح داده و فقط در بعضی مواقع به حکم اضطرار به درمان می پردازم . هروقت که یک کشاورز را در مزرعه ای مشغول کار می بینم غبطه می خورم و آرزو می کنم که کاش پدرم اجازه داده بود که من هم کشاورز موفق باشم .

بقیماز صفحه ۱۹

دست ، در او وجود آمده است . " ۳
پس خیلی از ترسهای مرضی عبارت است از تجارب و افکاری که در اثر احساس گناه ، تغییر شکل داده به صورت ترس شدید جلوه گر می شود . در شماره آینده بخواست خدا ضمن ادامه بحث ، از آثار ترس ، راههای جلوگیری از ترسهای غیر طبیعی ، این که ترس غریزی است یا اکتسابی و بالاخره از روشهای مقابله و معالجه سخن خواهیم گفت .

۱ - خوشه های زریں ، دکتر انصاری

۲ - فرهنگ روانپزشکی و روانشناسی ، دکتر بهرامی ، دکتر معنوی

۳ - بهداشت روانی ، دکتر شاملو

سیدصیاء الدین صدیقی

" مردی به روانشناس مراجعه کرد و شکوه نمود از این که از دستهای خود و دیگران می هراسد . در طی جلسات روانکاوی معلوم شد که این شخص در دوران جوانی مشکلات جنسی شدید و احساس گناه مربوط به آن را داشته . او این رفتارها را ترک و خاطره آن را با جدیت زیاد فراموش کرده است . در آن هنگام این مرد معتقدات مذهبی محکمی داشته که با اعمال جنسی ناپسند منافات داشته است . بتدریج و به مرور زمان دستهای خود و دیگران را گناهکار تصور کرده زیرا چنین عقیده داشته که اغلب مردم با دستهایشان مرتکب اعمال زشت می گردند و بالنتیجه ترس و وحشت از